

Asepeyo no pot canviar els criteris dels accidents *in itinere* segons li convé

USPAC ha tingut coneixement que "Asepeyo està aplicant un criteri restrictiu per reconèixer els accidents " *in itinere* dels membres del cos de Mossos d'Esquadra.

Segons la informació constatada, Asepeyo considera que, a efectes d'accident laboral, **només es pot considerar com a domicili aquell que consta registrat a la base de dades de la PGME**. Un criteri que pot deixar fora de cobertura situacions absolutament habituals dins del cos i que no respon a la realitat personal i laboral de molts mossos i mosses.

Encara avui hi ha molts efectius que, per la distància entre el seu domicili habitual i el lloc de treball, **resideixen durant la setmana laboral en una segona residència** i, quan finalitza el seu torn o el seu cicle de treball, tornen al domicili familiar. Ho fan perquè resulta inviable assumir cada dia centenars de quilòmetres per anar i tornar de la feina.

Però la realitat va molt més enllà. Hi ha companys que abans d'entrar a treballar **van al gimnàs, estudien, fan gestions personals, passen el dia amb la seva família o es troben en qualsevol altre lloc fent ús del seu temps lliure** i, des d'allà, es dirigeixen al seu lloc de treball.

La pregunta és inevitable: **pretén Asepeyo decidir des d'on podem anar a treballar o què podem fer abans d'iniciar la nostra jornada?**

Perquè, si el criteri és que només existeix un trajecte *in itinere* quan el treballador surt exactament del domicili que consta a la base de dades de la PGME, s'està entrant en un terreny molt perillós: **convertir la mútua en una mena de policia de la vida privada dels mossos i mosses fora de la seva jornada laboral**.

El nostre temps lliure és nostre.

Un treballador pot passar la tarda amb els seus fills, anar a estudiar, fer esport, visitar els seus pares o dormir en una segona residència i, posteriorment, dirigir-se al seu lloc de treball. **No correspon a Asepeyo organitzar la vida privada dels mossos i mosses ni condicionar la cobertura d'un accident laboral a què aquests hagin passat prèviament pel domicili que figura en una base de dades.**

I aquí apareix una contradicció evident.

Si el Departament accepta que l'únic punt vàlid d'origen o destinació sigui el domicili que consta a la PGME, **aleshores haurà d'assumir també les conseqüències d'aquest criteri**.

Si un mosso té el domicili registrat a 150 quilòmetres del seu lloc de treball però durant la setmana resideix a 20 quilòmetres per poder compatibilitzar la feina amb la seva vida personal, què ha de fer? Tornar obligatòriament al domicili registrat abans de cada jornada perquè el seu trajecte quedi cobert?

Si aquesta és la pretensió, que el Departament **assumeixi el temps de desplaçament i el cost dels quilòmetres des del domicili que la mateixa PGME considera l'únic vàlid fins al lloc de treball.**

Aleshores no hi haurà cap problema: tothom sortirà del domicili que consta a la PGME per anar a treballar.

El que no es pot pretendre és tenir-ho tot: **considerar només un domicili quan interessa limitar una contingència professional i, alhora, traslladar al treballador totes les conseqüències econòmiques i personals d'aquesta interpretació.**

Un accident *in itinere* està vinculat al desplaçament realitzat per anar o tornar del lloc de treball. **No podem acceptar que aquest concepte quedi reduït automàticament a una adreça registrada administrativament**, sense tenir en compte les circumstàncies reals del trajecte.

USPAC sap perfectament de què parla. Els nostres serveis jurídics ja han guanyat diverses sentències en matèria d'accidents *in itinere*, defensant els drets de companys i companyes davant interpretacions restrictives.

Per això no permetrem ara **cap pas enrere en drets que ja hem hagut de defensar i guanyar davant dels tribunals**, i menys encara si darrere d'aquest canvi de criteri existeixen raons merament econòmiques destinades a reduir el nombre de contingències professionals reconegudes.

Tampoc acceptarem que la solució sigui obligar els mossos i mosses a comunicar **on dormen, on passaran el dia, si han anat al gimnàs, a estudiar, a visitar la família o des de quin lloc concret sortiran cap a la feina.**

Aquesta informació forma part de la seva vida privada.

La llibertat dels mossos i mosses per decidir què fan amb el seu temps lliure ha d'estar garantida pel Departament, i no condicionada pels interessos o criteris interns de la mútua adjudicatària.

Per aquest motiu, USPAC **ha adreçat un escrit a la consellera d'Interior i perquè prengui cartes en l'assumpte** i exigeixi explicacions sobre el criteri que està aplicant Asepeyo.

Volem saber qui l'ha establert, des de quan s'aplica, quin és el seu fonament jurídic, si existeix alguna instrucció que el reguli i com pensa aplicar-se davant la multitud de situacions personals que es produeixen cada dia.

115/2026